

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 11 mai 2017 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 august 2018, declarat de către inculpatul

Anghelov Mihail XXXXX, născut XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2017 – 11.05.2017;

Instanța de apel: 24.06.2017 – 21.08.2018;

Instanța de recurs: 02.11.2018 – 30.01.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 11 mai 2017, în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Anghelov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 3 (trei) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, i-a fost adăugată partea neexecutată din pedeapsa aplicată prin sentința din 23 aprilie 2014, stabilindu-i definitiv pedeapsa 4 (patru) ani 1 (una) lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Anghelov Mihail fiind privat de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de trei ani, în baza sentinței nr. 1-20 din 23 aprilie 2014, emisă de Judecătoria Basarabeasca, la 31 decembrie 2016 s-a urcat la volanul autoturismului model „Vaz 2108” cu numărul de înmatriculare XXXXX, și deplasându-se prin s. Crihana-Veche, r-nul Cahul, a fost stopat de către

colaboratorii MAI fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și la ora 00:45 fiind supus testării alcooloscopice cu aparatul special de tip „Drager” s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,36 mg/l, ce potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport”*.

3. Avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea aplicării pedepsei și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie anulată condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei pe art. 264 alin. (3) Cod penal, aplicată de Judecătoria Basarabeasca și a aplica față de inculpat o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță neîntemeiat i-a stabilit lui Anghelov Mihail pedeapsa definitivă de 4 ani și o lună, neluând în considerație faptul că prima infracțiune pentru care a fost condamnat de către Judecătoria Basarabeasca a fost o infracțiune săvârșită din imprudență și că a doua infracțiune a fost una ușoară după clasificarea prevăzută de art. 16 Cod penal.

La fel, a fost invocat că prima instanță trebuia să atragă în proces organul de probațiune în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, în baza căror prevederi se putea de anulat condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, fapt care nu a fost făcut.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 august 2018 apelul a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a stabilit vinovăția inculpatului Anghelov Mihail în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că la judecarea cauzei instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpatului Anghelov Mihail privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, în opinia instanței de apel, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, reținând că în speță lipsesc circumstanțe ce atenuază răspunderea penală, precum nu au fost stabilite nici circumstanțe agravante, la locul de trai inculpatul se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu se află.

Instanța de apel a mai evidențiat, că inculpatul Anghelov Mihail anterior a

fost judecat, inclusiv fiind sancționat și contravențional, ba mai mult, chiar dacă infracțiunea săvârșită, conform prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare, inculpatul a recunoscut pe deplin vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, iar prin sentința Judecătorei Basarabeasca din 23 aprilie 2014 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la executarea unei pedepse de 4 ani închisoare cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită perioada de probațiune de 3 ani.

Cu toate acestea, în termenul executării pedepsei cu suspendare condiționată, la 31 decembrie 2016, s-a urcat la volanul autoturismului model „Vaz 2108” cu numărul de înmatriculare XXXXX, și deplasându-se prin s. Crihana-Veche, r-nul Cahul, a fost stopat de către colaboratorii MAI fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate și la ora 00:45 fiind supus testării alcooloscopice cu aparatul special de tip „Drager” s-a constatat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,36 mg/l, ce potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe, precum că inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare, săvârșind o nouă infracțiune în termenul de probațiune, corect fiindu-i stabilită acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a remarcat, că infracțiunea comisă de Anghelov Mihail prezintă un pericol social sporit, așa cum generează pericol de diminuare a securității traficului rutier în care sunt implicate multiple unități de transport, conducătorii cărora sunt justificați să creadă în nivelul înalt al securității traficului și în eficacitatea măsurilor de protecție a securității la trafic din partea statului.

La fel, instanța de apel a evidențiat, că Anghelov Mihail anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, fiind aplicate în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal și careva concluzii necesare privind sistarea faptelor infracționale, acesta nu și-a format.

A mai reținut instanța de apel că, prin sentința anterioară lui Anghelov Mihail i-a fost stabilită pedeapsa 4 ani închisoare cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită perioada de probațiune de 3 ani, considerând că prima instanță corect în conformitate cu art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a adăugat parțial, pedeapsa de 4 ani închisoare cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani stabilite prin sentința din 23 aprilie 2014, numindu-i acestuia o pedeapsă definitivă în mărime de 4 ani și 1 lună închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru un termen de 3 ani.

Instanța de apel a reținut că în speță se regăsește situația prevăzută la art. 90 alin. (10) Cod penal și nu cea de la art. 90 alin. (11) Cod penal, cum invocă apărarea, deoarece la art. 90 alin. (11) Cod penal este stipulat că „în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei”. Deci, prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal se referă la pedeapsa anterior aplicată și modul de executare a pedepsei anterior stabilită, fapt ce denotă că la caz, sunt relevante prevederile art. 85 Cod penal, de care a și ținut cont prima instanță. Pedeapsa aplicată de către prima instanță fiind una proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și va fi suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune și va contribui la realizarea scopului de corectare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat cât și de alte persoane.

5. Inculpatul, prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor instanțelor de fond în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, decât cea prevăzută de lege, urmând a fi luată în considerație vârsta sa tânără.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către inculpat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat.

În argumentarea opiniei sale acuzatorul de stat menționează, că pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. art. 76-77 Cod penal, precum și de efectele acestora prevăzute în art. art. 78, 85 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, Colegiul penal constată că inculpatul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanțele de fond greșit au individualizat pedeapsa aplicată, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Cu referire la argumentele menționate în recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt nefondate și nu reflectă prezența în speță a încălcărilor invocate, deoarece instanța de apel a respectat prevederile legale prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la circumstanțele cauzei, instanța de recurs conchide, că examinarea cauzei penale în privința lui Anghelov Mihail, a avut loc conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, întrucât inculpatul până la începerea cercetării judecătorești, prin cerere scrisă și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată (f.d. 64).

Potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, instanța de recurs reține că, inculpatul Anghelov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar sancțiunea normei incriminate la data săvârșirii infracțiunii prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanțele de fond corect i-au stabilit lui Anghelov Mihail pedeapsa închisorii pe termen de 3 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsa fiind stabilită în limita minimă prevăzută de legea penală.

De asemenea, reținând că anterior prin sentința Judecătoriei Basarabeasca, Anghelov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită perioada de probațiune de 3 ani, instanța de apel corect a menținut soluția primei instanțe, care în conformitate cu art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a adăugat parțial, pedeapsa aplicată prin sentința nominalizată, stabilindu-i lui Anghelov Mihail pedeapsa definitivă pe termen de 4 ani și 1 lună închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru un termen de 3 ani.

Colegiul penal remarcă că nu poate fi reținută solicitarea inculpatului cu privire la aplicarea în privința sa a prevederilor art. 79 Cod penal, urmând a fi luată în considerație circumstanța că acesta este de vârstă tânără, or, la aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege se ține cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a

consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, iar având în vedere aceste împrejurări, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Având în vedere considerentele descrise, Colegiul penal conchide că în speță, în privința inculpatului Anghelov Mihail nu au fost evidențiate careva circumstanțe excepționale, care ar genera aplicarea unei pedepse mai blânde în privința acestuia sau de o altă categorie, iar împrejurările invocate în recurs nu se încadrează în rigorile impuse de art. 79 Cod penal.

Instanța de recurs ține să sublinieze și faptul, că menținând sentința primei instanțe, instanța de apel corect a remarcat, că infracțiunea comisă de Anghelov Mihail prezintă un pericol social sporit, așa cum generează pericol de diminuare a securității traficului rutier în care sunt implicate multiple unități de transport, conducătorii cărora sunt justificați să creadă în nivelul înalt al securității traficului și în eficacitatea măsurilor de protecție a securității la trafic din partea statului. Anghelov Mihail anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, fiind aplicate în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal și careva concluzii necesare privind sistarea faptelor infracționale, acesta nu și-a format, corect fiind constatată necesitatea aplicării unei pedepse sub formă de închisoare, deoarece doar prin aceasta poate fi îndeplinită corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanțele de fond la compartimentul individualizării pedepsei, au acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel de menținere a sentinței primei instanțe, corespunde circumstanțelor cauzei și

criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Anghelov Mihail XXXXX**, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 august 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 februarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor